

30 Szabados György

A TÖKÉLETLENSÉG
DICSÉRETE

Hozsánna a vakoknak
akik a lélek tüzén át
közelítnek

s hozsánna néked látó
aki fölfedezed a
világosságot

(1970. VII. 10.)

FÉNY – FOHÁSZ

Ülni és nézni a fényben
ülni a Fény küszöbében
hamvadni pontos imában
a Fényben mi füstös
diafilmeket át van.

S látni: a Földet, a messzít
sötét köréje növekszik
démona szárnya befonja
reped repesz-darabokra
nincs mi összeszögezze
jézusa áll mosolyogva.

Ülni és lenni zokogva
horzsoló csöndbe meredve
ülni a körben s fényben
csendesség üregében
hullámok gordiuszában:

Fény – fohász
kegyelem hamujában.

(1977. február 24.)

NÉMA REQUIEM

Csontjaim fáznak
ereim görcsben
révült vagyok és
köves szívű

izmaim törnek

Már nem engednek fel
csak símogatásnak.

Lopakodva égő
ölelő hullámban
fellángol a lelkem
mégis mint a tarló

és futó jajoknak
halálos pompáján
elsercegi gyötrő
véged évezredem.

(1977. XII. 12.)

